

عنوان مقاله:

واقع‌نمایی حکایات کرامات؛ تعلیل کرامات و ادله واقع‌نمایی

محل انتشار:

دوفصلنامه کهن نامه ادب پارسی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

محمد رودگر - استادیار پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی

خلاصه مقاله:

درونمایه بیشتر حکایات صوفیه، کرامات مشایخ است. حجم عظیمی از تذکرها و مناقب‌نامه‌های عرفانی و برخی دیگر از متون صوفیانه را می‌توان تحت عنوان «حکایات کرامات» گنجانده. حکایات کرامات همواره عرصه رد و قبول گروه‌های گوناگون بوده است. منکران کرامات نمی‌توانند دلایل عقلی و نقلی و انبوه گزارش‌های موجود از وقوع کرامات را در این حکایات، نادیده بگیرند. مثبتان نیز نباید به دلایل عقلی و اقتناعی اکتفا کرده، باید به فکر پذیرش و باورپذیری این پدیده‌ها از سوی مخاطبانی باشند که خود اهل سلوک و کرامات عرفانی نیستند. یکی از مهم‌ترین مباحث حول موضوع حکایات کرامات، واقعیت موجود در این حکایات است که ثمرات مهمی را در ارائه یک نوع واقع‌گرایی خاص و بومی در عرصه هنر و ادبیات در پی خواهد داشت. در این پژوهش پس از تعلیل کرامات، ثابت می‌شود که این پدیده‌ها قابلیت واقع‌نمایی را دارند و راه برای واقع‌نمایی چنین پدیده‌هایی هموار است. نظرات صوفیه در تعلیل کرامات بیان شده، مراد از واقع‌نمایی مشخص گشته، ادله برون‌متنی و درون‌متنی واقع‌نمایی این حکایات بررسی شده است. اثبات امکان واقع‌نمایی کرامات، به پذیرش وجود سطحی از واقعیت در حکایات کرامات می‌انجامد هرچند این واقعیت عرفانی به خوبی تبیین نشده، به ظاهر در تضاد با واقعیت‌های مادی باشد.

کلمات کلیدی:

کرامات اولیا، حکایات کرامات، تعلیل کرامات، واقع‌نمایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1127402>

